

Silo

A SZENVEDÉS GYÓGYÍTÁSA

PUNTA DE VACAS, MENDOZA, ARGENTÍNA, 1969. MÁJUS 4.

Az Argentín katonai diktatúra betiltott a városokban mindenféle nyilvános eseményt. Ezért egy - Chile és Argentína határán elhelyezkedő - elhagyatott vidéket választottunk, mely Punta de Vacas néven ismert. A hatóságok a kora reggeli óráktól kezdve ellenőrizték az odavezető utakat. Géppuskafészek, katonai járművek és felfegyverzett emberek voltak mindenütt. A belépés csak okmányok és személyi igazolványok felmutatásával volt lehetséges, ami bizonyos konfliktusokhoz vezetett a nemzetközi sajtóval. Silo magas, havas hegycsúcsokkal övezett, gyönyörű környezetben, 200 fős hallgatóság előtt kezdte meg beszédét. Hideg, napos idő volt. Dél körül minden befejeződött...

Ha azért jöttél ide, hogy meghallgass egy olyan embert, akitől feltételezésed szerint átveheted a bölcsességet, akkor téves úton jársz. Az igazi bölcsesség sem könyveken, sem beszédeken keresztül nem adható át; az igazi bölcsesség a tudatod mélyén rejlik, ugyanúgy, ahogy az igazi szeretet a szíved mélyén található.

Ha a rágalmozók és képmutatók ösztönzésére jöttél ide, azért, hogy meghallgasd ezt az embert, és az itt elhangzottakat felhasználod majd ellene, nos, tudnod kell, hogy téves úton jársz, mert ez az ember nem azért van itt, hogy bármit is kérjen tőled vagy hogy kihasználjon téged, ugyanis nincs szüksége rád.

Egy olyan embert hallgatsz most, aki nem ismeri a világegyetem felett uralkodó törvényeket, nem ismeri a történelem törvényeit, sem a nemzetek közötti kapcsolatok törvényszerűségeit. Ez az ember a te lelkiismeretedhez fordul, a több ezer méter magas hó fődte csúcsok között, a városok fölött, ahol minden egyes nap egy, a halál által félbeszakított törekvés, ahol a szeretetet gyűlölet követi, a megbocsátást pedig bosszúállás, ott, a gazdagok és szegények városaiban, az emberek tágas mezeire a szomorúság és szenvedés fátyla borult.

Szenvedsz, amikor testedet fájdalom kínozza. Amikor testedet az éhség mardossa, akkor is szenvedsz. De nemcsak a közvetlen testi fájdalmak, vagy a testeden eluralkodó éhség miatt szenvedsz, hanem tested betegségeinek következményei miatt is.

Kétféle szenvedést kell megkülönböztetned. Létezik olyan szenvedés, amely betegség következménye. A szenvedésnek ez a fajtája a tudomány előrelépésének köszönhetően meghátrálhat, úgy, ahogy az éhezés is meg fog hátrálni, de csak, ha igazságosság uralkodik. Létezik egy másikfajta szenvedés, amely nem a tested betegségeitől függ, hanem ezek következménye: ha mozgássérült vagy, ha nem látsz, vagy esetleg nem hallasz, szenvedsz. Még ha ez a szenvedés a testedből fakad is, valójában a szellemedből ered.

Sok olyan szenvedés is létezik, melyek nem fognak visszahúzódní még a tudomány előre haladtával sem. Ez a szenvedés, mely kizárólag szellemi eredetű, a hit, az életöröm és a szeretet előtt hátrál meg. Tudnod kell, hogy ez a típusú szenvedés mindig a te saját tudatodban létező erőszakból ered. Azért szenvedsz, mert attól félsz, hogy elveszíted, amid van, vagy azért, amit már elvesztettél, vagy valamit mindenáron el akarsz érní. Azért szenvedsz, mert nem tudsz megszerezni valamit, vagy csak úgy általánosan félsz... Íme az ember nagy ellenségei: a félelem a betegségtől, a félelem a haláltól, a félelem a magánytól. Ezek mind a szellemedből eredő szenvedések; a belső erőszakról, a szellemedben levő erőszakról árulkodnak. Vedd figyelembe, hogy ez az erőszak mindig a vágyból származik. Minél erőszakosabb egy ember, annál alantasabbak a vágyai.

Szeretnék neked elmondani egy nagyon régi történetet:

Volt egyszer egy vándor, aki hosszú utazás előtt állt. Így hát szekér elé fogta a lovát, és nekivágott a hosszú útnak egy távoli cél felé, melynek eléréséhez egy meghatározott idő állt rendelkezésére. Lovát elnevezte Szükségnek, szekerét Vágnak, az egyik kereket Élvezetnek, a másikat pedig Fájdalomnak. A vándor tehát vezette szekerét jobbra, balra, mindig a cél felé tartva. Minél gyorsabban haladt a szekér, annál gyorsabban forogtak az Élvezet és a Fájdalom kerekei, hiszen egyazon tengelyhez voltak rögzítve, így vezetve a Vágy szekerét. Mivel az utazás hosszú volt, vándorunk elunta magát. Ezért aztán úgy döntött, hogy feldíszíti szekerét, megszépíti sok gyönyörűséggel. Úgy is tett. Ám minél szebben lett feldíszítve a Vágy szekere, annál nehezebb lett a Szükség számára. Így a kanyarokban és a meredek dombokon a szegény állat teljesen kimerült, és nem tudta tovább húzni a Vágy szekerét. A homokos utakon az Élvezet és a Szennvedés kerekei a talajba mélyedtek. Így a vándor egy napon kétségbeesett, mert az út nagyon hosszú

volt, és ő oly messze volt céljától. Azon az estén úgy döntött, hogy elmélkedni fog, és ekkor meghallotta öreg barátja nyerítését. Megértette az üzenetet, és másnap reggel leszedte a díszeket, megfosztotta a szekeret súlyaitól, és ezen a reggelen nagyon korán vidáman ügetésre fogta lovát, és megindult úticélja felé. Azonban addigra már pótolhatatlan időt veszített. Aznap este újra gondolkodóba esett, és barátja új figyelmeztetéséből megértette, hogy ezúttal kétszerte nehezebb feladat vár rá, mely lemondást jelent. Így tehát pirkadatkor feláldozta a Vágy szekereit. Igaz, hogy amikor ezt megtette, elvesztette az Élvezet kerekét, de vele együtt a Szenvedés kereke is odaveszett. A Szükség hátára szállt, és addig lovagolt a zöld mezőkön, amíg célba nem ért.

Figyeld meg, hogyan tud sarokba szorítani téged a vágy. Különböző minőségű vágyak léteznek: alantasabbak és magasabb rendű vágyak. Emeld fel a vágyat, győzd le a vágyat, tisztítsd meg a vágyat, és így bizonyára feláldozod az Élvezet kerekét, de ugyanakkor a Szenvedés kerekét is.

Az emberben rejlő erőszak, ami ezekből a fajta vágyakból származik, nem marad meg a tudat belsejében, mint egy betegség, hanem mások világára is hatással van és a többi ember ellen fordul. De nehogyan az hidd, hogy amikor erőszakra beszélek, csak a fegyveres háborúkra gondolok... Ez a fizikai erőszak egy formája. Létezik gazdasági erőszak, ami arra ösztönöz, hogy másokat kihasználj; amikor másoktól lopsz, amikor már nem vagy testvére a másoknak, amikor ragadozó madár vagy a testvéred számára. Ezen kívül van faji erőszak is: azt hiszed netán, nem gyakorolsz erőszakot, amikor üldözöl másokat csak azért, mert nem a te fajtádból valók? Azt hiszed talán, hogy nem alkalmazol erőszakot, amikor rágalmozod őket, mert nem a te fajtához tartoznak? Létezik vallási erőszak is: gondold, hogy nem erőszak az, amikor megtagadod a munkalehetőséget valakitől, bezárod valaki előtt az ajtót, vagy netán kirúgsz valakit csak azért, mert nem ugyanazt a vallást követi, mint te? Gondolod, hogy nem vallási erőszak az, amikor rágalmozással elkülönítesz valakit, aki nem a te elveidet követi, elkülöníted a családjával, elkülöníted a barátaival csupán azért, mert nem a te vallási nézeteidet osztja? Vannak még az erőszaknak más formái is, melyeket a filiszteusi erkölcs ír elő. Te a saját életstílusodat akarod rákényszeríteni másokra, a saját küldetésedet kényszeríted rá másokra... De ki mondta neked, hogy te követésre méltó példa vagy? Ki mondta neked, hogy egy életformát rákényszeríthetsz másra csak azért, mert neked tetszik? Hol van az a minta, hol van az a példakép, amit ráerőltethetsz másokra? Itt van tehát az erőszak egy másik formája. A benned és a többiekben lévő, illetve a környezetekben található erőszakot csak a belső hit és a belső elmélkedés révén tudod legyőzni. Az erőszak legyőzéséhez nem a hamis kiutak vezetnek. A mai világ pattanásig feszült, és nem mutat utat arra, hogy véget vessünk az erőszaknak! Ne keress hamis kiutakat! Nincs olyan politika, mely képes lenne legyőzni ezt az eszelős készletet az erőszakra. Nem létezik a világon olyan párt, olyan mozgalom, amely képes volna megállítani az erőszakot. A világban levő erőszak legyőzéséhez nem a hamis kiutak vezetnek... Azt beszélik, a fiatalok a világ különböző pontjain hamis kiutakat keresnek, hogy megszabaduljanak az erőszaktól és a belső szenvedéstől. A kábítószerekben keresik a megoldást. Ne keress hamis kiutakat az erőszak legyőzéséhez!

Testvérem, egyszerű elveket kövess, ahogy ezek a kövek, ez a hó és ez a nap is – mely megáld minket – egyszerű. Hordozd a békét magadban, és vidd el másoknak. Testvérem, a történelem során az emberi lény megmutatja a szenvedés arcát... de emlékezz arra, hogy tovább kell menni a történelemben, hogy meg kell tanulni nevetni, és meg kell tanulni szeretni.

Testvérem, eléd dobom ezt a reményt, az öröm reményét, a szeretet reményét azért, hogy felemelhesd a szíved és a szellemed, és ne mulaszd el a testedet is felemelni.